

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703124141408/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

nok min Formodning, men den glemte jeg, for nu begyndte det at vaske over Dækket, da Kulingen tog til. Jeg havde ikke noget ordentligt Sætøj, og jeg var ogsaa bleven søvrig, og saa tørnede jeg da ind i Kokkens Køje; men først tog jeg Gaasen og Grynene ud.

Da jeg næste Morgen vaagnede, og da jeg havde faaet en Skaal varm Kaffe paa Dækket i den friske Morgenluft, just som vi passerede Dragør's Jomfruer, randt Synet og min Formodning mig saa livagtig i Hu igen, at jeg ikke kunde bare mig for at fortælle Skipperen det. Men han sagde, at det var noget Hjernespind, og talte igen om Juul's Punsch. Jeg tav stille; men jeg har nu saadan min egen Idé derom, og jeg er ganske sikker paa, at jeg har set det altsammen, og derfor vil jeg have det i Trykken. For jeg véd, at naar det først har staaet paa Prent, saa er det sandt, og ingen skal komme og afdisputere mig det."

FRA THEMSEN TIL TYNEN

Paa Nordøen, den 20de August 1871.
Søndag.

Kære Mikkel!

Skibet glider med jævn Fart gennem Vandet; alle de smaa Vinduer, „Køjnene“, staa aabne, men den Luft, der kommer ind, er varm; Kognak og Vand cirkulerer ivrigt, men det er næsten ogsaa den eneste Ting, hvorved man sporer noget Livstegn — Stewardens Papegøje undtaget, der ikke har opholdt sig tilstrækkelig længe i England til at lære at overholde Søndagens decorum. Den snakker, saa godt den kan, i det mindste, og til to gamle Ladyers store Forargelse gentager den følgende, vanhellige Strofe: *When the maid made a sermon 'bout heart and love*, eller pludrer saadanne hedenske Eder som: *By love*, etc., hvorved det hæslige Dyr, efter den ene gamle Lady's Forsikring, paa den afskyeligste Maade vrænger ad den ganske hellige Skrift og spotter Sabbathen. Thi det er desværre Søndag. Ja, ved Jupiter, jeg sidder i mit stille Sind og ønsker mig en Papegøjeham for en Timestid. Jeg vilde da sætte mig paa en Pind ligesom Polly, og da jeg, i al Beskedenhed sagt, har et større Repertoire til min Raadighed og navnlig kan synge ikke saa faa af den Slags „vanhellige“ Sange, som ovenfor citeret, kunde det muligvis lykkes mig at forarge den ganske Menighed mere, end Polly formaar, og saa meget, at Menigheden enten smed mig ud eller selv foretog en Ud-